

De Kerstwens

Sheila Erturk

Genre: Kersttoneel

Duur: 45 minuten

Geschikt voor de basisschool

Gespeeld door volwassenen voor kinderen

Rollen: 6 volwassenen, waarvan 1 of 2 mannen. Extra hulp is gewenst. Er zijn ook twee figurantenrollen. Dit zijn voorbijgangers die geen zwavelstokjes willen kopen.

Kerstman

Rendier Rudolph

Rendier Tati

Meisje met de Zwavelstokjes

Fee

Lieve (Dochtertje van de Fee)

Decor: Werkkamer Kerstman

Huiskamer meisje met de zwavelstokjes.

De huiskamer van het meisje is alleen op het allerlaatst zichtbaar. Het is de bedoeling dat er een hele feestelijke tafel staat met lekker eten en drinken en als het kan een kerstboom en allemaal cadeautjes (Lege dozen ingepakt met kerstpapier) Dit kan lastig te realiseren zijn. Hier volgen een paar tips.

- In een hoekje naast het podium staat de tafel met alles erop en aan al klaar. Alles is afgedekt met doeken. Op het moment dat de Kerstman met zijn rendieren door de zaal loopt worden de doeken verwijderd.

- In een hoek naast het podium staat een lege tafel. Na de toverspreuk wordt de tafel meteen aangekleed door elfjes. Dit kunnen kinderen zijn, die de tafel mooi maken. Voor basisschoolleerlingen is het leuk om ze van te voren mee te laten helpen door het eten en drinken etc...te knutselen.

- Als er een gordijn is dat dicht kan, dan kan dit gesloten worden op het moment dat de Kerstman met zijn rendieren 'naar buiten gaat'. Ondertussen kan de extra hulp het decor veranderen.

Samenvatting:

Het meisje met de zwavelstokjes probeert met kerstnacht haar zwavelstokjes te verkopen. Ze mag van haar vader pas thuis komen als alles verkocht is. Niemand wil echter iets kopen. De Kerstman ziet haar en haalt haar naar binnen. Hij wil de grootste wens van het meisje in vervulling laten gaan. En dat is: Een echt kerstfeest, met alles er op en er aan. Maar zo eenvoudig is dat niet.....

OP STRAAT

- (Meisje komt op. Ze heeft het koud en ze heeft honger. Ze probeert haar zwavelstokjes te verkopen. Ze loopt door de school.)
- MEISJE: Zwavelstokjes te koop! Zwavelstokjes te koop! Wie wil er mijn zwavelstokjes kopen? (tegen kinderen) Jij misschien? Jij? Ze kosten maar 1 euro!
(Er komt een mevrouw op met volle tassen)
Mevrouw! Wilt U misschien mijn zwavelstokjes kopen? Alstublieft!
(mevrouw loopt gewoon door)
- MEVROUW: Nee, bedankt!
- MEISJE: (Tegen kinderen) Het is zo koud buiten. Ik mag pas van mijn vader thuis komen als ik al mijn zwavelstokjes heb verkocht, maar niemand wil mijn zwavelstokjes kopen.
(meneer komt op)
- MEISJE: Meneer! Wilt U alstublieft een zwavelstokje kopen?
- MENEER: Nee! Sorry! Ik heb mijn portemonnee niet bij me.
- MEISJE: Ik verkoop ze nooit. Ik wil zo graag naar huis. (snikt)
(Rudolph en Tati komen voorbij gelopen, Tati draagt de volle tassen)
- MEISJE: Zwavelstokjes te koop! Willen jullie mijn zwavelstokjes kopen?
- TATI: Zullen we een zwavelstokje kopen Rudolph?
- RUDOLPH: Nee Tati, daar hebben we geen tijd voor. En loop alsjeblieft een beetje door.
We hebben nog een boel te doen.
- TATI: (Tegen meisje) Sorry!
- MEISJE: (Tegen kinderen) Ik ga maar in een andere straat staan, hier is toch bijna niemand meer. Tot ziens.
(Meisje gaat af)

WERKKAMER KERSTMAN

- (De Kerstman zit in zijn stoel en leest zijn krantje. Tati komt op met glühwein)
- TATI: Zo, Kerstman we zijn weer thuis. Alle boodschappen zijn binnen. Hier heeft U lekkere glühwein gekocht.
- KERSTMAN: Oh maar dat is lekker Tati.
Laat me eens proeven! (Neemt een slok)
Verrukkelijk Tati!
(Ondertussen kijkt Tati naar buiten)
- TATI: Nou staat dat meisje hier in de straat. Dat vind ik toch zo zielig.
- KERSTMAN: Wat is er met een meisje?
- TATI: Buiten is een meisje zwavelstokjes aan het verkopen. Het is heel zielig en niemand koopt iets.
- KERSTMAN: Hebben jullie niets gekocht dan?
- TATI: Ja, ik wilde wel, maar U kent Rudolph.
(Doet Rudolph na)
Nee Tati, daar hebben we geen tijd voor. En loop alsjeblieft een beetje door.
We hebben nog een boel te doen.
- KERSTMAN: Ja, zo is Rudolph. Laat me eens kijken. (Kijkt ook door het raam naar buiten) 1.
Ach wat zielig. Het is veel te koud buiten en ze is veel te dun gekleed.
- TATI: Het is ook veel te laat voor zo'n meisje. Ze moet allang in bed liggen.
- KERSTMAN: Tati ga jij dat meisje eens even halen. Dan geven we haar lekkere warme chocolademelk.

TATI: Goed idee Kerstman!
(Tati gaat af)
(De Kerstman kijkt nog door het raam)

KERSTMAN: Zelig zo'n klein meisje dat nog zo laat buiten is in de kou om zwavelstokjes te verkopen.
(Rudolph komt op)

RUDOLPH: Zeg Kerstman, weet U waar Tati is? Er is nog een hele boel te doen .

KERSTMAN: Tati is iets heel belangrijks aan het doen voor mij.

RUDOLPH: Ik dacht dat ik altijd de belangrijke dingen voor U mocht doen.

KERSTMAN: Dat is ook zo, maar deze keer heb ik iets aan Tati gevraagd.

RUDOLPH: Nou dan ga ik maar.... Aan het werk!....Alleen!
(Rudolph gaat af en de Kerstman gaat weer zitten)
(Tati komt op met het meisje)

MEISJE: Dag Kerstman!

KERSTMAN: Dag meisje!

TATI: (Tegen meisje) Ga maar lekker zitten, dan ga ik warme chocomelk voor je maken.

MEISJE: Wauw lekker! Met slagroom!

TATI: Ik zal kijken of ik dat heb.
(Het meisje loopt rond en komt overal aan)

KERSTMAN: Zo meisje ga eens zitten en vertel eens: Wat doet een meisje zo laat buiten in de kou?

MEISJE: Zwavelstokjes verkopen Kerstman?

KERSTMAN: Maar zo laat nog!
(Meisje Zit een hele tijd te wiebelen op haar stoel. Ze kan niet stil zitten)
Kun jij niet stil zitten?
(Tati komt binnen met warme chocomelk voor het meisje en voor zichzelf)

MEISJE: Ik mag van mijn vader pas thuis komen als ik al mijn zwavelstokjes heb verkocht.

TATI: Hier lekkere warme chocomelk! Drink maar lekker op. En neem een koekje.

KERSTMAN: Weet je wat! Ik koop al jouw zwavelstokjes en dan ga jij lekker naar huis.

MEISJE: Oh maar dat is vet Kerstman!

KERSTMAN: En jij mag van mij een Kerstwens doen?

MEISJE: Een Kerstwens! Wat is een Kerstwens?

KERSTMAN: Jij mag mij vertellen wat je met Kerst heel graag zou willen. Dat is een Kerstwens! En ik zorg er dan voor dat jouw wens uitkomt!

MEISJE: Een wens...even....denken....Ik weet het! Ik wens een echt Kerstfeest. Een feest met een mooie kerstboom.

TATI: En lichtjes!

MEISJE: Ja, en lichtjes en mooie ballen! En lekker eten!

TATI: Lekker toetjes!

MEISJE: Ja, een mooie tafel met allemaal lekkere dingen..en....ik wil heel veel cadeautjes!

KERSTMAN: Nou, nou dat is nog eens een Kerstwens. Heb jij thuis dan geen kerstboom?

MEISJE: Nee, we hebben geen geld voor een boom. We vieren thuis nooit Kerstfeest. 2.
(Rudolph komt op)

RUDOLPH: Ja, ja...belangrijke dingen doen voor de Kerstman. Warme chocomelk drinken zul je bedoelen. Vooruit aan het werk. Ik krijg het niet in mijn eentje af.

TATI: Ik kom eraan Rudolph.

RUDOLPH: En wie is dit nu weer?

TATI: (Tati staat op) Dat is het meisje dat op straat zwavelstokjes aan het verkopen was.

RUDOLPH: Ik weet niet waar je het over hebt.
(Tati en Rudolph gaan af)

KERSTMAN: Hoeveel geld krijg je van mij voor die zwavelstokje?

MEISJE: 15 Euro Kerstman.

KERSTMAN: Nou hier heb je 15 euro. Ga maar vlug naar huis. Waar woon je eigenlijk?

MEISJE: In de Lindelaan nummer 12

KERSTMAN: Wie weet komt je wens wel uit. Ga maar lekker slapen.

MEISJE: Bedankt voor alles Kerstman! (Gaat af)

(Kerstman belt, Tati komt op)

TATI: Wat is er Kerstman? Is het meisje al weg?

KERSTMAN: Ik heb het meisje naar huis gestuurd en dat is precies waarom ik je wil spreken?

TATI: Zeg maar wat ik moet doen Kerstman?

KERSTMAN: Je moet me helpen. Je hebt de wens van het meisje toch gehoord!

TATI: Ja, een Kerstfeest met alles erop en eraan.

KERSTMAN: Zeg Tati, kunnen we dat niet toveren..

TATI: Toveren!

KERSTMAN: Ja, jij hebt toch een toverdoos. Tati kom op. Help me, want morgen is het al Kerstfeest.

TATI: Dat is een goocheldoos, Kerstman. Goochelen is toch iets heel anders dan voor dat meisje een mooi Kerstfeest toveren.

KERSTMAN: Probeer het alsjeblieft? Ik heb het dat meisje beloofd.

TATI: Kerstman, dat wordt helemaal niks, maar goed. Ik ga eerst mijn goocheldoos halen.
(Tati gaat af)

KERSTMAN: (Tegen kinderen) Ik hoop zo dat het lukt. Dat zou toch wel erg leuk zijn .
(Tati komt op met een doosje. Ze kijkt een beetje angstig om zich heen)
Wat is er?

TATI: Als Rudolph ons bezig zou zien, dan lacht ze ons uit.

KERSTMAN: Weet je wat? We doen gewoon de deur op slot. (Loopt naar de deur) Zo, die is dicht! Doe maar wat je moet doen.

TATI: (tegen Kerstman) ik ga het eerst even proberen. Geef mij dat boek. (Een prentenboek of een leesboek)
Ik tover dat er geen tekeningen (of letters) in dit boek staan.
Sprikkel Sprokkel Boek.
(Tati kijkt in het boek en er staan wel tekeningen in)

KERSTMAN: Jammer! Probeer het nog eens!
(Rudolph klopt op de deur)

RUDOLPH: (roept vanachter het podium eventueel door een microfoon) Wat krijgen we nou? Waarom hebben jullie de deur op slot gedaan?

KERSTMAN: We willen even niet gestoord worden Rudolph.

RUDOLPH: We, is Tati daar ook?

KERSTMAN: Ja, we zijn bezig. 3.

KERSTMAN: Probeer het nog een keer Tati.
(Tati probeert een beetje te toveren, maar het lukt steeds niet. Rudolph komt op in de zaal)

RUDOLPH: (Tegen de kinderen) Nou wordt het helemaal mooi. Ik mag niet in de werkkamer van de Kerstman komen. Ik wil weten wat die twee aan het doen zijn. Weet je wat? Ik ga gewoon door het raam gluren.

TATI: Het lukt echt niet hoor Kerstman! Ik weet gewoon niet meer hoe ik mijn toverkracht moet gebruiken.

KERSTMAN: We proberen het nog 1 keer. Wacht laat mij het proberen: Toeti Tati Sprikkel Sprokkel boek. (Er staan weer tekeningen in het boek)

TATI: Nee, Kerstman Helaas.

KERSTMAN: En nu? We moeten een plan bedenken.
(Tati en de Kerstman denken na)

RUDOLPH: Ze zitten gewoon een beetje te toveren. (Rudolph doet Tati na en noemt een paar spreuken) Toeti Tati...Sprikkel Sprokkel...Wat een onzin. Ik ga gewoon naar binnen en dan eis ik dat ze die deur open doen.
(Rudolph gaat af)

TATI: Ik weet iets. We kijken of we een vallende ster zien. Dan kunnen we een wens doen!

RUDOLPH: (Vanachter het podium) En nu doen jullie die deur open. Ik weet allang wat jullie aan het doen zijn. Jullie zijn aan het toveren. En dan zal ik nog eens wat zeggen. Als jullie die deur niet open doen, dan ga ik staken!

KERSTMAN: Ja, ja, het is al goed. Tati doe de deur maar open.
(Tati doet de deur open en Rudolph komt op)

RUDOLPH: Zo! Daar ben ik dan. Mij een beetje buitensluiten.

TATI: Kom Rudolph. Kijk eens of je een vallende ster ziet. (Ze staan met z'n drieën voor het raam)

RUDOLPH: Een vallende ster? Nou daar is er toch één!

TATI +KM: Nee, dat is een vliegtuig.

KERSTMAN: Jaah! Daar valt er één! Yes...Lieve Sterrenfee. Geeft het meisje met de zwavelstokjes een prachtig Kerstfeest!
Heb ik het zo goed gedaan Tati?

TATI: Ik hoop het.

RUDOLPH: (Gaapt) Ik weet niet hoe het met jullie zit! Maar ik ben moe! Ik ga naar bed.

TATI: Ik ga ook naar bed.

KERSTMAN: En ik ook! Ik hoop dat mijn wens uitkomt!

(Rudolph, Tati en de Kerstman gaan af. Het licht gaat uit. Het licht gaat weer aan en er komt een fee op.)

FEE: Lieve! Lieve kindje waar blijf je nou? Zit je nou weer zo te treuzelen.
Dag kinderen hebben jullie misschien een feetje gezien?
(Lieve komt op met haar knuffelbeertje en een kroellap)

LIEVE: Ik ben er moeder! Ik was per ongeluk bij het verkeerde huis naar binnen gegaan.

FEE: Kindje, kindje toch. En waar is mijn handtas met mijn toverspullen?

LIEVE: Oh jee! Die heb ik nog in het vorige huis laten staan. Wacht ik zal het wel gaan halen?

FEE: Nee, doe dat maar niet! Dan kan ik nog langer wachten. Ik ga het zelf wel halen. Blijf jij maar even hier.
(Fee gaat af) 4.

LIEVE: (Kijkt een beetje rond in het huis van de Kerstman en ziet de goochelspullen)
Hé Kijk nou! Goochelspullen.
(Praat opschepperig tegen kinderen.) Ik hè! Ik kan lekker toveren en jullie lekker niet! Ik ben een toverfee. Geloven jullie mij niet of zo! Let maar eens op wat ik kan.

FEE: (Vanachter het podium) Lieve! Je bent toch niet aan het toveren hè! We hebben onze toverkracht hard nodig, want ik zie dat de kracht van vandaag al bijna op is.

LIEVE: (roept terug) Nee, ik ben niet aan het toveren (Kijkt veelbetekenend naar de kinderen)
Ik hè, ik kan sneeuw toveren. Let maar eens op. *(In de decembermaand kun je in sommige winkels sneeuwpoeder kopen. Het is poeder die je moet mengen met water, en dan ontstaat de sneeuw. Zorg dat de Kerstman een bekertje water op zijn bureau heeft staan. Het is ook helemaal niet duur. Lukt het nu niet met de sneeuw. Laat Lieve haar truc dan niet afmaken. De Fee komt dan gewoon eerder op)*
(Lieve doet de truc met de sneeuw. De Fee komt op en Lieve gooit snel de sneeuw *(of het water)* in het publiek)

FEE: Zo, daar ben ik weer! Eens even kijken wat de wens van de Kerstman is. Ik heb het hier opgeschreven: (Pakt haar boek) Lieve Sterrenfee. Geeft het meisje met de zwavelstokjes een prachtig Kerstfeest! Juist Ja! (denkt na) Welk meisje bedoelt hij eigenlijk?

LIEVE: Dat weten we dus niet!

FEE: (Denkt na) Dan zit er niks anders op, dan de Kerstman zelf toverkracht te geven. We betoveren de koekjes. Als hij die eet dan krijgt hij toverkracht.

LIEVE: Koekjes! Waar zijn koekjes? Ik lust eigenlijk wel een koekje.

FEE: Oh nee, dat mag niet! Deze zijn van de Kerstman.
(Lieve pakt toch een koekje, maar eet hem niet op. De fee is boos)
Lieve legt dat koekje terug...etc..

LIEVE: (Tegen haar beer). We mogen hier ook nooit niks

FEE: (zoekt toverstaf) Ik ben mijn toverstaf weer vergeten. Geef me jouw toverstaf eens even Lieve. (Zwaait met de staf van Lieve) Er zit bijna geen toverkracht meer in. Hoe kan dat nou toch. Je hebt toch niet stiekem getoverd hè!

LIEVE: Nee, natuurlijk niet.

Einde zichtversie....